

Ođlan ve Manta Vatozu

Çınar BİBER

Ođlan ve Manta Vatozu

Çınar BİBER

Leo okyanusu her şeyden çok severdi. Her cumartesi yeşil kanvas sırt çantasına atıştırmalıklarını ve eskiz defterini koyar, sonra annesiyle birlikte sahile koşardı. Tuzlu havayı, kıyıya vuran dalgaları ve deniz kabukları bulma avını severdi. Ama en çok, dalgaların altında yaşayan hayvanları öğrenmeyi severdi.

Evde Leo'nun odası bir okyanus harikaları müzesiydi. Duvarlarında balinaların, yunusların ve deniz kaplumbağalarının afişleri vardı. Pürüzsüz deniz camlarıyla dolu bir kavanozu ve deniz canlıları hakkında kitaplarla dolu bir rafı vardı. Her gece yeni bir canlı hakkında okur ve onu eskiz defterine çizdi. Annesi gözlerinin denizin kendisi gibi parıldadığını söylerdi.

Güneşli bir sabah, Leo'nun en iyi arkadaşı Maya geldi. Turuncu kapüşonlusunu giymiş, yakasına küçük bir kaplumbağa iğnesi takmıştı. 'Bugün ne okuyorsun?' diye sordu, yanına çömelerek. Leo ona dev bir uçurtma gibi kanatları olan bir manta vatozunun resmini gösterdi. 'Çok büyükler ama nazikler,' dedi. 'Keşke birini gerçekten görebilsem.'

O öğleden sonra Leo ve annesi sahile gittiler. Eskiz defterini ve kalemmini kaptı, birkaç deniz kuşu çizmeyi umuyordu. Dalgalar kıyıya vurdu ve gökyüzü masmaviydi. Aniden suyun altında karanlık bir şekil hareket etti. Leo nefesini tuttu. Köpekbalığı mıydı? Hayır—kıyıya doğru zarifçe süzülen devasa, yassı bir elmastı.

Yaratık yaklaştı ve Leo kanatlarının su altında dalgalanan kanatlar gibi kıpırdadığını gördü. Bir manta vatozuydu! Sırtı koyu mavi-siyahtı ve karnı beyazdı, omuzlarında soluk lekeler vardı. Küçük gözleri ileriye bakıyordu ve geniş ağzı neredeyse bir gülümseme gibi görünüyordu. Leo'nun kalbi heyecanla çarptı.

Manta vatozu Leo'ya meraklı görünüyordu. Sığ suyun yakınında yavaş, nazik daireler çizerek yüzdü. Leo hiç kıpırdamadan durdu, ayak parmakları ıslak kumdaydı. 'Merhaba, güzelim,' diye fısıldadı. Vatozun kanat ucu suyun yüzeyini kırdı ve güneş ışığı koyu sırtında dans etti. Bir an için oğlan ve dev balık birbirlerine baktılar.

Leo eskiz defterini hatırladı. Hızlı, dikkatli çizgilerle manta vatozunun elmas şeklini ve uzun ince kuyruğunu çizdi. Dostça gözleri ve beyaz karın lekelerini çizdi. 'Harikasin,' dedi yumuşak bir sesle. Vatoz biraz daha oyalandı, sanki hayranlıkla izlendiğini biliyordu, sonra daha derin sulara geri süzüldü.

O akşam Leo annesine her şeyi anlattı. 'Çok büyüktü ve çok nazikti!' dedi, aralıklı dişleriyle genişçe gülümseyerek. Annesi gülümsedi ve 'Manta vatozları özeldir, ama yardımımıza ihtiyaçları var. Birçoğu balık ağları ve kirlilik gibi tehlikelerle karşı karşıya,' dedi. Leo'nun kaşları çatıldı. 'Ama çok huzurlular. Onlara kim zarar verir ki?'

Ertesi gün Leo daha fazla öğrenmek için kütüphaneye gitti. Manta vatozlarının küçük planktonlarla beslenen nazik devler olduğunu okudu. Bir arabadan daha geniş büyüyebilir ve uzun yıllar yaşayabilirler. Ama aynı zamanda balıkçılık ekipmanlarına dolanıp plastik yuttuklarını da öğrendi. 'Bu korkunç,' diye düşündü Leo. 'Birileri herkese söylemeli.'

Leo'nun bir fikri vardı. Manta vatozları hakkında bir afiş yapacaktı! Eve koştu ve büyük bir kâğıt çıkardı. Geniş kanatları ve dostça bir yüzü olan dev bir manta vatozu çizdi. Etrafına gerçekler ve ipuçları yazdı: 'Okyanusu temiz tut!' ve 'Plastik poşetlere hayır de!' Parlak renkler kullandı—mavi, yeşil ve sarı.

Ertesi gün Maya yardım etmeye geldi. Afişin kenarını gökkuşağı renkli kalemle boyadı. 'Manta vatozları su altı kuşları gibidir,' dedi. 'Denizde uçarlar!' Leo başını salladı. 'Ve güvende kalmak için yardımımıza ihtiyaçları var,' dedi. Birlikte üstünde bir kalp olan bir manta vatozu çizimi eklediler.

Afiş bittiğinde Leo onu annesine gösterdi. Annesi gururla parladı. 'Bu harika, Leo! Bana yeni bir şey öğrettin.' Afişi buzdolabına astı ve aileyle paylaşmak için fotoğrafını çekti. 'Okulda gösterebilir miyiz?' diye sordu Leo. 'Elbette,' dedi annesi. 'Öğretmenine soralım.'

Okulda Leo ve Maya afişlerini sınıfa sundular. Leo manta vatozlarının ne kadar nazik ve akıllı olduğunu ve geri dönüşüm yaparak ve yeniden kullanılabilir çantalar kullanarak onları nasıl koruyabileceğimizi anlattı. Sınıf arkadaşları sorular sordular ve tezahürat yaptılar. Öğretmen afişi herkesin görmesi için koridora astı. Leo kendini on metre uzun hissediyordu.

Kısa sürede afiş ünlü oldu! Diğer sınıflar onu görmeye geldi. Müdür Leo'dan okul girişi için daha büyük bir tane yapmasını istedi. Leo ve Maya birlikte çalıştılar, 'Okyanusu Kurtar, Vatozları Kurtar!' mesajıyla dev bir manta vatozu çizdiler. Herkesin okuması için eğlenceli gerçekler ve ipuçları eklediler.

O hafta sonu Leo'nun ailesi tekrar sahili ziyaret etti. Su kenarında durdu, manta vatozunu görmeyi umuyordu. Güneş dalgalarda parıldadı ve aniden tanıdık karanlık bir şekil yanından süzüldü. Leo el salladı. 'Teşekkürler!' diye fısıldadı. Bir afişi olan küçük bir oğlanın bile okyanus için fark yaratmaya yardımcı olabileceğini biliyordu.

Leo'nun afişı arkadaşlarına ve ailesine okyanusu nasıl koruyacaklarını öğretti. Daha az plastik poşet kullanmaya başladılar ve sahilde çöp topladılar. Leo çocukların bile yaban hayatına yardımcı olabileceğini öğrendi. Eskiz defterine çizmeye devam etti, daha fazla macera hayal etti. Ve her rüyasında bir manta vatozu gördüğünde gülümsedi.